

v českem, ruskem in slovenskem jeziku. Te podobe bodo gotovo marsikteremu narodnjaku prav všeč, da si ž njimi ozaljša stene svojih sob, ter s pogledom na nje povzdiga v sebi in v drugih toliko potrebni narodni ponos.

Ker pa se na slavansko zgodovino v naših školah tako malo ozir jemblje, da celo izšolani Slovenci čez starejšo slovansko zgodovino niti obžnega pregleda nimajo, ako si ga po lastnem prizadevanju ne pridobijo, bode morebiti marsikomu, ki ima ali si misli kupiti te podobe, ljubo in po godu, če mu podamo kratko pojasnilo teh podob.

Vse tri podobe predstavljajo prizore iz zgodovine Velike Moravije, ki je obstajala od leta 855—907 in bila najmočnejša slovanska država. Od začetka so bili njeni knezi odvisni od nemških cesarjev, ki so si tudi na vso moč prizadevali, Velikomoravsko si v tej odvisnosti ohraniti. Zato jim je bilo vsako sredstvo dobro, zlasti pa križ in meč. Nemški zgodovinar Gfrörer sam pravi, da je za nemškimi duhovniki stopala vojska, in kder so duhovniki zasadili križ, tam so cesarski vojvodi zabili meč, prisvojili si vlado, ter izterjevali davke, desetine in druga plačila. Knez Rastislav je srčno želel, rešiti se te nemške nadvlade in odvisnosti, ter Velikomoravsko povzdigniti v samostalno svobodno državo. Tudi on se je v ta namen hotel posluževati najprej sv. križa, zato je poslal k grškemu cesarju Mihalu III. po grške blagovestnike, da bi se pred vsem v cerkvenem obziru odtrgal od nemških škofov. Grški cesar je rad uslišal prošnjo Rastislavovih poslancev, ter poslal na Moravsko brata Cirila in Metoda, rekši: „Vidva sta Solunčana, in Solunčani govorijo najbolj čisto slovenski.“ Brata Ciril in Metod sta se takoj podala na pot s seboj vzevši ostanke sv. Klementa, ktere je bil Ciril našel v Kersonu, ter sta srečno prišla l. 863. v Velehrad, glavno mesto Velike Moravije, kder ju je sam Rastislav slovesno sprejel. Ta prizor predstavlja prva podoba z napisom: „Pribod sv. Cirila in Metoda v Velehrad na Moravskem za Rastislava, kralja Velike Moravije l. 863.“ (Dalje prih.)

Smešnica 10. Neki gospod pozove kmeta, kojemu je posestvo prodal ter mu reče: „Že dve leti je minulo, kar ste meni še ostali kupni denar dolžni. Če mi iz dobra ne platite, — bom mogel pri sodnji pomoči iskati.“ Kmet: „moj Gospod, potolažite se; kajti tako ne stoji v najini pogodbi, midva sva napravila, da jaz Vam 1000 gold. platim, kar se je zgodilo, kar pa je črez, dolžen ostanem; če bi jaz Vam tedaj platil, tako Vam nič več dolžen ne bi ostal, in to — je proti najini pogodbi.“ F. Marinič.

Razne stvari.

(Pravila slovenskega društva) so odposlana c. k. namestništvu v potrjenje.

(V mariborskej čitalnici) je 5. marca izvrstno in šaljivo razlagal g. dr. Mlakar uplivanje vremena na ljudi. V nedeljo bo zopet „jovr fix“ Govornik je g. dr. Sernee. Začetek ob 1/8. zvečer.

(Kosmato nalegal) je nek mariborski klatež S— nemčursko „Cillier Zeitung“ čes, da smo nameravali „Gospodarja“ izdavat v sv. Mohorjevej tiskarni v Celovci, a ker do tega ni prišlo, začel je izhajati „Mir“, ki baje veliko škoduje „Slov. Gospodarju“, in je ta zavoljo tega žaljen ter nikoli nič ne črhne o koroškem listu. Nemčurji imajo uže usnjate želodce, da toliko laži prebavijo. Sicer pa kako trdnih nog je Slov. Gospodar, kaže letni račun tiskovnega društva!

(Za „Narodni dom“) napravili so ljubljanski trgovci, komiji zvezo med seboj, da vplačajo skozi 4 leta vsak mesec po 200 fl. toraj vkup 10.000 gold. To je res čudovita požrtvovalnost! Slava!

(Šolska matica česka) dela „Schulvereinu“ nasproti in je nabrala v 15 mesecih 100.000 gl. Česko društvo „Komenski“ na Dunaji zbira denarjev za napravo českich škol ondi in v českich občinah spodnje-avstrijskih.

(Javno zahvalo) izreka šolski vodja v Sladki gori, g. Jak. Vodlak g. Karolu Pestevšku, učitelju, ki je šolskej bukvarnici daroval podučnih knjig, 30 gl. vrednih, ter 84 učencev obdaril z lepo knjižico „Cesarjevič Rudolf“.

(Vabilo k veselici), ktero napravi Celjska narodna čitalnica v dvorani „pri belem volu“ nedeljo 12. sušca 1882 ob 8. uri zvečer s sledečim redom: 1. Veseloigra v enem djanji: „Brati ne zna“. 2. Tombola. — Vabljeni so vsi rodoljubi, tudi če po zmoti ne bi bili sprejeli posebnega vabila. Odbor.

(„Archiv für Heimatkunde“), 3. zvezek, objavlja: 1. „Laibach in der Windischen Mark gelegen“; 2. „Eine Brautwerbung“ des Dr. Fr. Prešern; 3. „Pfarre Kerstetten in Ostoberkrain“; 4. „Urkunden der Geschichte Krains“ (Windische Mark, Istrien, Friaul, Landstrass, Sichelburg, Ortenburg.) Zvezek velje 30 kr. Izdaja g. Schumi v Ljubljani, Kongresni trg 13.

(V Spodnji Poljskavi) je žena svojega moža Bl. Hrastnika ubila s sekiro mu glavo razklavši. (Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. T. Mraz je postal nadžupnik Vozeniški, č. g. Fr. Rath, župnik pri sv. Lovrenci na Dravskem polju.

(Dražbe) 15. marca. Al. Verzel v Liboniji 1802 fl. V Majcen v Višanci 4672 fl. Jur. Koban v Bubovci, Treza Rožmann v Šavnici, Aloiz Weingerl v Dragučevi 1640 fl. Jur. Mulec 3179 fl. Anton Mally v Bukovci 3023 fl. Fr. Poppmajer 10.000 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 4. marca 1882: 58, 21, 3, 12, 90.
V Linci " " " 36, 11, 45, 36, 70.
Prihodnje srečkanje: 18. marca 1882.